

Hvorfor er Informasjon til andre viktig?

Det beste for ungdom som er pårørende er at de som har omsorg for dem i hverdagen har tilstrekkelig informasjon for å kunne ivareta dem. Informasjonsutveksling mellom voksne i fosterhjemmet, skolen og andre arenaer som er viktige for ungdommen, skal ha barnets beste som overordnet mål. Dialog mellom skole, beredskaps- og fosterforeldre og barneverntjenesten er avgjørende for at viktige voksne for den unge skal ha gode forutsetninger for å ivareta ungdommen og ungdommens behov. Når de voksne omkring ungdommen har tilstrekkelig informasjon, minsker risikoen for at ungdommen blir satt i vanskelige situasjoner knyttet til for eksempel hemmeligheter. Når ungdommen er trygg på at de voksne har tilstrekkelig kunnskap om situasjonen, skaper det trygghet for alle parter.

Å informere er selvsagt ikke en engangshendelse, men en kontinuerlig prosess som tilpasses barnets alder, modning og aktuelle personer og instanser.

Taushetsplikt og barnets beste

Mange beredskaps- og fosterforeldre kan kjenne på usikkerhet når det gjelder det å gi informasjon, og kan være bekymret for å komme i konflikt med taushetsplikten. Taushetsplikt er viktig for å ivareta ungdommen og foreldres personvern. Å avtale hvilken informasjon som skal gis til hvem, kan gjøre alle tryggere. Med samtykke fra de involverte, er det ingen grunn til at nødvendig informasjon ikke skal kunne deles. Å samtykke til at informasjon kan deles, er ikke det samme som at all informasjon skal spres til alle. I dialogen mellom involverte parter, er det barnets beste som skal være det overordnede formålet med informasjonen som utveksles. Hvilken informasjon som er nødvendig for hvem, kan gjerne diskuteres og reflekteres over i fellesskap.

Av fosterhjemsavtalen pkt 5.6 om Taushetsplikt, heter det blant annet:

«Fosterforeldrene skal bevare taushet om de forhold de får kjennskap til om barnet og dets familie, jf. barnevernloven § 6–7. Taushetsplikten gjelder også etter at barnets opphold i fosterfamilien er avsluttet. Taushetsplikten er ikke til hinder for at fosterforeldrene i samråd med barneverntjenesten gir nødvendig informasjon til barnehage, skole, helsepersonell og lignende offentlige etater dersom dette anses å være til det beste for barnet. Dokumenter med taushetsbelagte opplysninger om barnet og/eller dets familie skal holdes innelåst og utilgjengelig for uvedkommende.

Taushetsplikten gjelder både opplysninger om fosterbarnet og om fosterbarnets familie. Dette er for å beskytte dem mot at personlige opplysninger spres til andre enn barnevernet. Taushetsplikten er ikke absolutt. For å kunne samarbeide til barns beste, vil det alltid være behov for å videreformidle personopplysninger. Man må involvere øvrig hjelpeapparat og barnehage/skole, og da kan det være behov for utveksling av opplysninger.» Kilde: Regjeringen, Fosterhjemsavtalen

Nødvendig informasjon kan altså gis når det ansees å være til barnets beste. Barnekonvensjonen er tatt inn i Grunnlovens § 104. Her går det frem at barnets beste er et grunnleggende hensyn som skal tillegges stor vekt. Informasjonsutveksling for å kunne ivareta barnets beste i dialog med barnehage, skole eller andre instanser som følger opp barnet, skal avklares med barneverntjenesten.